

عبدولرہ حیم سہرہرؤ

کی ٹاسو دہ ترہ...
ٹھوانہی خہون دہینن... یان شاعر دہنروسن؟

ٹھو ماچہی کہ لہ شاعر دا ہہستی پی دہکھم

شیرینترہ لہوی کہ لہ واقیعدا دہخواز ریت

خهون شهپۆلێکی رۆحییە لە نێوان خودی مرۆف و زەمەنەکاندا مرۆف لە رێگەی خهونه بیدارییهوه دهگاته ناسته بهرزەکانی ژیان، هەر لهخهونیشهوه هه‌موو سۆزه بارگاییه سهخته‌کانی ژیان دهکاته دەر‌وازیه‌ک به‌ره‌و گوزهرانیکی کارامه‌تر و پاکتر. به‌لام شیعەر هیچ کاتیک زاده‌ی زه‌مه‌نیک‌ی دیاریکراو نه‌بووه، تا ئیستاش نه‌زانراوه بۆ یه‌که‌مجار وشه‌ چۆن و له‌لای کێ گله‌یه‌ی سه‌ندووه و بۆ ئەم پۆشاکه‌ سیحراوییه‌ی به‌به‌را بپراوه؟ که له‌ بۆشاییه‌وه دروست نه‌بووه، سه‌رچاوه‌ی وروژاندن و هاندانی چی بوون؟ ئە‌ی شیعەر بۆچی هاوباری خه‌ون بووته شه‌پۆلێکی رۆحی له‌ نێوان که‌سه‌کان و نه‌وه‌کاندا، بۆ ئە‌و شیعهری باباته‌هیری هه‌مه‌دانی که به‌ ده‌ سه‌ده‌ به‌ر له‌ ئیستا نووسیونی، ئە‌مرۆ دەر‌وونی نوستووم به‌ره‌و پرشنگیکی سه‌یر راده‌چله‌کینی، سه‌ره‌داوی ئە‌م نه‌ینیا‌نه‌ ده‌که‌ونه کام گۆشه‌ی نه‌دۆزراوی ویزدانه‌وه؟ شیعەر پێداویستییه‌کی سه‌یره و پرۆسه‌یه‌کی نامۆ به‌رۆحی مرۆف، خۆ ئە‌گه‌رچی چاوی سه‌ره‌له‌دانیشی هەر له‌ رۆحه‌وه رچه‌ ده‌گریت، به‌لام شار‌ها به‌هه‌موو په‌نه‌انییه‌کانی دەر‌وونی پێ له‌ داوه‌ ته‌نزاوه‌کانی ئە‌زموونی زه‌مه‌نیک‌ی له‌ بن نه‌هاتوو.

ئ‌وه قه‌سیده‌ نییه که چی ده‌کری و ده‌خړیته سه‌ر خوان و له‌گه‌ل به‌سه‌رچوونی سه‌رده‌مه‌که‌دا ده‌بێته به‌رماوه، ئ‌وه شیعەر نییه له‌پاش هه‌زم کردن ده‌بێته پاشه‌پۆ و مایه‌ی قیژ، شیعەر ئ‌وه‌یه که هەر نه‌وه‌یه‌ک و که‌له‌که به‌ردیک له‌ بنی قولترین و ترسناکترین ده‌ریاوه به‌رد به‌به‌ردی بکێشنه‌وه سه‌ر ساختمانی بلندی زمان و کولتور و هه‌ست و رۆح و ویزدان، به‌و مه‌رجه‌ی بوونه ئینسانیه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست نه‌دات به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه وێرای یاخه‌بوونیش پارێزگاری له‌ کایه‌ رۆحیه‌کان بکات و کار بۆ وروژاندنیان بکات.

له‌ فه‌زای له‌ ئە‌ندازه‌ به‌ده‌ری به‌ربالۆی شیعردا (تابوشت) رۆلێکی بال‌ا ده‌بینی له‌ چۆنیه‌تی رهنگدانه‌وه‌ی وشه‌ به‌سه‌ر ژێیه هه‌ستیاره‌کانی بوون و ویزداندان، ئ‌اویته‌کردنی مرۆف به‌ ژینگه‌ و ده‌وربه‌ر و نه‌ریت و کولتور و هه‌موو ئە‌و بئه‌واشانه‌ی که هه‌ندیک جار تا راده‌ی خنکاندن ئابلووقه‌ی ده‌من و جاری واشه‌ له‌ هه‌موو تیا‌نه‌کانی خود و زه‌مه‌ن و مێژووی وه‌ده‌رنێن و له‌ ناسنامه‌ی یاخه‌بوون

بترزیت چیتری پی رهوا نابینری.

ئو ماچهی که له شیعردا ههستی پی دهکهم، بۆ شیرینتره له وهی که له واقیعدا دهخوارزیت؟ ئو باده تالهی که ژهر ئاسایه له حهقیقهتدا، شاعر بهچی دهیکات بهههنگین؟

ژن ئو گیانله بهره نهرم و نیانهی وهک ههر زینده وهریکی تر گهر بمریت و نه نپژریت.. تا ئاستی لی رهوینه وه بۆگهن دهکات، ئهی شاعر به کام که رهسته دهیگهیه نیتته ریزی په ریزا دهکان و دهیخاته ناو بۆتهی فریشته پاکهکانی خوداوه و نه مری پی ده به خشیت؟

مه رگ.. ئو مۆته که تر سناکهی که هه میسه رهومان گه مارۆ دهدات و له جیهانی فه نابوون به ئاگامان ده نیتته وه.. شاعر به چ ئاکاریکی دهبات و دهیکات به مهمله که تیکی سه رمه دی پر له نووری جاویدانی. ئه مه کام روئیایه که دهگاته دهر خستنی نه نیه کان و به ژیر ده هلیزه به فرینهکانی روچیکی ته لیسماویدا به رهو مه به ستیکی تر گوزهرمان پی دهکات؟

ئهم کۆچه روچیهی فه رسه خ به فه رسه خ به رهو رووناکی ههنگاو دهنیت، ده بیت له ئاکامدا بکه ویتته بهر کام سه رچاوهی پر له نیهاد!؟

ده بیت ئهم ئاویتته بوون و لیکداشکانه ی ویزدان و وشه له چ زه مه نیکدا بگاته دۆخی یه کانگیری و ساردبوونه وه و ده قبه ستن.. "سۆز و ئه ندیشه" ئه دوو ئه سپه سه رکه شه ی که هۆراس به ده بیان سه ده بهر له ئیستا گوزارشتی لی کردوون.. ناخۆ له که ناری کام چه رخ و سه رده مێکدا ماندوو دهبن یان لیک هه لده وه شیتته وه تا ئاستی بوونه هه لآو و فه نابوون!

ئه وانهی که خه ون ده بینن بی ویستی خۆیان ده گه نه ئه و جیهانه ی که ده بینن و هه رچه نده چیتری لی وهرگرن له ئاکامدا له بییری ده که نه وه، به لام شاعیر له کاتی نووسیندا خه ون به و جیهانه وه ده بینیت که هه ست دهکات ده بیت به متمانه وه ههنگاو بنیت و سه ر به هه موو رافه کارییه کاندایا بکات. بال ده گریته و له سه ر کۆنترین قوللهکانی میژوو وه ده روانیتته روژگارمکانی مروفایه تی تا ئه مرۆ. غه وس دهکات و له گه ل روچه مرواری ئاساکاندا ده که ویتته مه له ی ئافروودی، وهرزکی

نیانتر دهخاته پال وهرزه نهمرهکانی سروشت و ژيانه‌وه، نوسخه گلپه‌داره‌کانی عیشق دده‌ژیت‌ه‌وه و له کووفه‌ی خه‌یالکی مه‌ستدا دهیکات به‌چرا، له غه‌دره‌کان تابلویه‌کی نه‌به‌دی و له دلویه خوینه‌کان ملوانکه‌یه‌کی عه‌قیق و له زریکه بیسه‌داکانی رۆحی ناشز به گومر ابوون نافووره‌یه‌کی حه‌وت رهنگ و... هه‌موو نه‌مانه له ده‌سپیکي چپژه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، نه‌وه شاعیره که ده‌لئیت خه‌وبینین پرۆسه‌یه‌که له نقومبوون و سه‌ره‌لدانه‌وه‌ی به‌رده‌وام. ویستی ژيانه بۆ پشکنین به‌دوای که‌ره‌سته‌کان و یاخیبوونیه‌تی له پیناو داهینان و نوپگه‌ری و دابینکردنی روئیاپه‌کی تر، شاعیر نه‌و مرۆقه راسته‌قینه‌یه‌که که توانای خوئی به‌سه‌ر خه‌ونه‌کاندا برده‌کات له ئاکامدا ئاسۆیه‌ک جی ده‌هیلئیت پر له‌نیهانیه‌کانی جوانی و سرۆش و چوونه ناو بیناکارییه‌کانی جیهان به‌هه‌ژموونیکي ده‌روونی نوپوه. نه‌و جیهانه‌ی چپژه له په‌ستانه ده‌روونیه‌یه هه‌میشه کاراکان و مرده‌گریت تا خه‌ونه هه‌په‌مه‌کی و ساده‌کان بگۆریت‌ه‌وه به‌هیمای دروست و نه‌ندیشه‌ی پاک و ره‌وان، برینه‌کان له جیتی خوین بۆن و موشکیان لی بچۆریت، تا جه‌سته و رۆح له هه‌لقولانیکي هه‌میشه‌ییدا یه‌کانگیرین و له فه‌زای ئیقاعه سروشتیه‌کاندا سه‌مای نه‌به‌دی بی هاوتا بکه‌ن. به‌و شیوه‌یه خوین له‌ناو جه‌سته‌دا هه‌ست به‌پیرۆزی ده‌ماره هه‌ستیاره‌کانی ناو جه‌سته ده‌کات و به‌سوجه برده‌وه ده‌گاته نه‌و ته‌لیسمه رۆحیانه‌ی که زه‌مه‌ن له‌ژیر تریه نیهانییه‌کاندا که‌له‌کی کردوون.

نه‌وه‌یه هه‌لکشانی رۆح.. که شاعیر دوو په‌نجه به‌سه‌ر ئازاره‌کانه‌وه به‌رز ده‌کاته‌وه، له جیتی سرینه‌وه‌ی فرمیسک خه‌مه‌کانی له ریشه و بیخه‌وه هه‌لده‌کیشیت و تووی شیعرى له شویندا ده‌چینیت.

شیعر گوزارشت کردن نییه له ناوه‌وه‌ی مرۆف، هینده‌ی په‌رچه‌کرداریکی به‌کاوه‌خویه تا ئاستی متبوون، چونکه هیچ شتیک له ناوه‌وه هه‌لناقولیت نه‌گه‌ر په‌ستانیکي به‌هیزی سروشتی به‌سه‌ر رۆحه‌وه نه‌بیت، به‌لام نه‌وه‌نده هه‌یه شاعیر کارامانه نه‌و هه‌لقولانه ده‌باته ریزه‌کانی داهینان و دروستکردنه‌وه. شاعیر کامیرامان نییه وینه‌یه‌کی رووتی سروشت بگوازیت‌ه‌وه سه‌ر تابلویه‌کی ساده، به‌لکو له پال وینه‌یه‌کی زیندوووه‌وه هه‌موو دۆخه ده‌روونیه‌کانیش وینا ده‌کات که به‌که‌سانی ئاسایی ئاکتیف ناکرین، رهنگه هه‌ر که‌سێکی ئاسایی بتوانیت به‌شیوه‌یه‌کی کاتی گوزارشت له ئازاره‌کانی خوئی بکات، به‌لام به‌ته‌نھا شاعیره که

هه‌میشه له ناو ئازاره بابەتییه‌کاندا دەتۆیتەوه و دەتوانی بەردەوامی به‌و دۆخه نااسایییه‌دا، هه‌ر شاعیره‌که ده‌بیت وینا‌کارییه‌کانی به‌شێوه‌یه‌کی رووت و یه‌ک ره‌هه‌ند نه‌بیت، هه‌ر ئه‌و ده‌زانیت چۆن کار به‌په‌رۆگرامه‌کانی رۆح بکات و له ریک‌خستن و فۆرمان‌کردنیاندا ماف به‌هاوسه‌نگیه‌کان بدات و هه‌موو ئه‌و گه‌ر له‌لاوژی دهره‌وونییانه‌ بگۆریته‌وه به‌بۆچوونه‌ سه‌رمه‌دییه‌کانی رۆح.

لیزه‌دا شاعیر خاوه‌ن توانایه‌کی ئینسانیییه‌ به‌سه‌ر قه‌یرانه‌ موتره‌به‌کراوه‌کانی بووندا و با‌لی به‌سه‌ر زینده‌خه‌وه‌نه‌کاندا ده‌کێشیت و ده‌چیته‌ ناو هه‌موو بواره خه‌ملینه‌ره‌بییه‌کانی ژیا‌نه‌وه، لیزه‌وه شاعیر فه‌لسه‌فه‌ ده‌کات و فه‌یله‌سوف نییه، له ورد و درشتی کۆمه‌لگه‌ ده‌کۆلێته‌وه و کۆمه‌لناس نییه، په‌نجه‌ ده‌خاته‌ سه‌ر دهرده‌ ناهه‌مواره‌کان و پزیشک نییه. له‌ ریی ئه‌م توانا پر خه‌وانه‌وه‌ بۆمان دهرده‌که‌وێت که شاعیر په‌یامنی‌ری خه‌ونه‌ راستییه‌کانه، که ده‌توانیت گوزارشتیان لی بکات و خۆی له‌و کۆتانه‌ دهریاز بکات که گه‌مارۆی داو‌ن و هێزیک له‌ ناوه‌وه‌ پالی پێوه ده‌نیت بۆ رزگاربو‌ون له‌ هه‌موو ئه‌و کۆت و به‌ندانه‌ی که هه‌ر له‌ واقیعیکی تا‌لدا ده‌بینرێن. ئه‌و هه‌موو هێمایانه‌ ده‌مانبه‌نه‌ ناو جیهانیکی سه‌یره‌وه، ئه‌ویش جیهانی ئازادییه‌ دهره‌وونیییه‌کانه... که ئاده‌میزاد له‌ ریکه‌یه‌وه‌ ده‌گاته‌ ئارامییه‌کان و دروینه‌ی ئه‌و جوانییانه‌ ده‌کات که له‌ دۆخی سه‌رشیتیدا سه‌ری پێ‌ی قال‌ کردبو‌ون.

شاعیر دۆنا‌دۆنیوونی جوانیییه‌کانی رۆحه‌ له‌ بۆته‌ی قه‌سیده‌ نه‌مه‌ره‌کاندا، گێرانه‌وه‌ی زه‌مه‌نه‌ پێچراوه‌کانی سه‌رده‌می کلۆلییه‌ بۆ ئه‌و ده‌سته‌ ئازادانه‌ی ده‌گه‌ته‌ فه‌زا و تامی ته‌واوی گیل‌اس نازان، شاعیر مرۆف‌ فیر ده‌کات چۆن ریز له‌ هه‌ناسه‌ ناگرینه‌کانی خۆی بگرت، چۆن تووتیییه‌که بکات به‌پۆسته‌ی نیوان عاشقیکی مردووی به‌رۆح ئازاد و مه‌عشوقه‌یه‌کی زیندووی به‌رۆح ئه‌سیری کۆت و به‌نده‌کانی ئه‌و ره‌شگی‌رییانه‌ی که مرۆفی ئاسایی ناگاته‌ ئه‌و دورگانه‌ی که شاعیران نامی کۆچیکی ئه‌به‌دی تیا جی ده‌هێلن.

لیزه‌وه ئیمه‌ له‌گه‌ل ته‌واوی وته‌که‌ی هینری میشۆ یه‌کده‌گرینه‌وه‌ که ده‌لێت "ره‌نگه‌ نووسین له‌لای مندا له‌ جیاتی خه‌و‌نبین بیت له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش من نازانم بۆ به‌رده‌وام ده‌بم له‌ نووسیندا ره‌نگه‌ من شایانی خه‌ونه‌ نا‌ئاگایییه‌کان نه‌بم. بۆیه‌ له‌کاتی ئاگاییدا په‌لکێشم ده‌که‌نه‌ ناو خۆیا‌نه‌وه‌ و به‌ر له‌ نوستن رۆحم داگیر ده‌که‌ن.